

תפ"ח 28317/04/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 28317-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

03 נובמבר 2021

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא - אב"ד

כב' השופטת יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

נוכחים :

בשם המאשימה

בשם הנאשם

הנאשם בעצמו

הורי נפגעות העבירה ובאת כוחם עו"ד לידר פלג

עמוד 1

גזר דין

השופטת יפעת שטרית ;

מבוא :

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום (מתוקן) (להלן: "**כתב האישום**"), במסגרתו יוחסו לו העבירות כדלקמן:
 - א. אינוס בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
 - ב. מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה (מספר מקרים) - עבירה לפי סעיף 351(ג)(2) + סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.
2. בהכרעת דין מיום 29.6.21, שניתנה לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.
3. כפי שנקבע בהכרעת הדין (ראו פסקה 480), הרי שעלה בידי המאשימה כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר את העובדות המיוחסות לנאשם בכתב האישום ואת העבירות הקמות מכוחן. לפיכך, הורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
4. בהחלטה שניתנה במעמד מתן הכרעת הדין, הורינו, לבקשת המאשימה, על הגשת תסקירים אודות נפגעות העבירה. תסקירים, כאמור, מונחים בפנינו.

עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם:

5. ז.א.כ. (להלן: "**ז**") והנאשם הינם בני זוג, אשר חיים יחד מזה כעשרים שנה. השניים מתגוררים בבית (להלן: "**הבית**").
6. ע"נ, קטינה ילידת ... (להלן: "**ע"נ**") ו-ג"ס, קטינה ילידת ... (להלן: "**ג"ס**"), הינן נכדותיה של ז', ובמסגרת זו נהגו להגיע לפרקים אל הבית, לבלות בו פרקי זמן שונים ואף ללון בו לעיתים.

7. בראשית שנת 2017, המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, עת הייתה ע"נ בת 7, הגיעה אל הבית לבקר את סבתה. במהלך הביקור, שהתה ז' בקומה העליונה בבית וע"נ ביקשה מהנאשם לעזור לה בהכנת שיעורי בית. הנאשם נעתר לבקשתה והשניים התיישבו ליד השולחן בסלון הבית.
8. בעודם יושבים בסלון, ותוך שהנאשם מסייע לע"נ בהכנת שיעורי הבית, הכניס הוא את ידו אל מתחת למכנסיה ותחתוניה ונגע באיבר מינה. הנאשם חיכך את ידו באיבר מינה של ע"נ שוב ושוב ואז החדיר את אצבעותיו אל תוך איבר מינה, הכל בניגוד לרצונה ושלא בהסכמתה החופשית. בתוך כך, קמה ע"נ כארבע-חמש פעמים ממקומה ויצאה מן החדר בתואנות שווא, אולם ללא הועיל. כל אימת ששבה ע"נ אל החדר והתיישבה ליד הנאשם, שב הוא והכניס את ידו אל מתחת לתחתוניה, נגע באיבר מינה וחיכך בו את אצבעותיו, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירוי וסיפוקו המיני.
9. בסופו של דבר, ועל מנת למנוע מהנאשם מלהמשיך במעשיו, אמרה ע"נ לנאשם כי תיעזר בסבתה לצורך הכנת שיעורי הבית ועלתה אליה.
10. בראשית שנת 2017, המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, ביקרה ע"נ בבית. במהלך הביקור שהה הנאשם בחדר המחשב שבבית. בשלב מסוים קרא הנאשם לע"נ, אשר שיחקה בחצר הבית עם אחיה, וזו הצטרפה אליו והתיישבה לידו מול המחשב. הנאשם לימד את ע"נ כיצד משחקים במשחק מחשב מסוים ובתוך כך, הכניס את ידו אל מתחת למכנסיה ותחתוניה של ע"נ ונגע באיבר מינה, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירוי וסיפוקו המיני.
11. במהלך שנת 2017, המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, עת הייתה ג"ס בת 12, הגיעה היא אל הבית, במטרה לבלות בו את הלילה, יחד עם בני דודיה. עם רדת הלילה, עלתה ז', יחד עם יתר נכדיה, לישון בקומה העליונה של הבית וג"ס נותרה לבדה עם הנאשם בסלון הבית אשר בקומה הראשונה.
12. ג"ס, אשר צפתה בטלוויזיה, שכבה על צידה על הספה בסלון. בשלב מסוים, התיישב הנאשם סמוך לג"ס, נטה לעברה, הכניס ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה ונגע באיבר מינה. הנאשם חיכך את אצבעותיו באיבר מינה זמן מה ואז הוציא ידו ושאל את ג"ס האם היא רוצה לשבת עליו.
13. ג"ס, אשר קפאה תחילה נוכח מעשיו של הנאשם, התעשתה, קמה מן הספה ועזבה את הסלון ללא שהשיבה לו דבר.

ראיות הצדדים לעונש:

14. מטעם המאשימה הוגשו טיעונים כתובים לעונש (התקבלו וסומנו עת/1) וכן אסופת פסיקה (התקבלה

וסומנה עת/2). כן ביקשה המאשימה להסתמך על תסקירי נפגעות העבירה שהוגשו כחלק מטיעוניה לעונש.

15. מטעם המאשימה העידו כעדות לעונש אמהותיהן של נפגעות העבירה ע"נ ו-ג"ס.

בעדותה מסרה אמה של ג"ס, כי עבירות מין כמוהן כרצח נפשו של נפגע העבירה, כמו גם של הסובבים אותו והקרובים אליו. השלכות מעשיו של הנאשם ליוו ועדיין מלוות את הקטינות ואת משפחותיהן. עונש מרתיע ביותר יגרום לעברייני מין דוגמת הנאשם לשקול היטב את מעשיהם. האם הוסיפה, כי רק מי שנחשף לעבירות אלה מודע לנזקים הנגרמים מהן. ילדים רבים נפגעים מעבירות מין, אולם רק עניינם של מעטים, האוזרים אומץ להתלונן, מגיע לבתי המשפט. לדברי האם, הם פתחו בהליך המשפטי כדי שהאמת תצא לאור ועל מנת שהנאשם יקבל את העונש המירבי. עם זאת, ההליך גבה מחיר נפשי כבד מנפגעות העבירה ומבני משפחותיהן. לאור זאת, ביקשה האם, כי הסבל, הבושה וההשפלה שחוו לאורך ניהול ההליך, לא יהיו לשווא, וכי הנאשם יבוא על עונשו.

האם הדגישה את הטראומה שנגרמה לבתה ג"ס בשל עדותה בבית המשפט וחקירתה הנגדית הממושכת. כן העידה, כי עולמה של המשפחה התהפך וכי הדברים לעולם לא ישובו להיות כפי שהיו. מאז חשיפת הפרשה, המשפחה המורחבת התפרקה והקשר עם אמה של העדה, סבתה של ג"ס, נותק כליל. האם הדגישה, כי הקטינות ראו בנאשם כסבן, הם קיבלו אותו כבן משפחה והעניקו לו יחס חם ואוהב, אולם הוא שיקר להם, מעל באמונם ופגע ביקר להם מכל.

אף בתוך משפחתה הגרעינית של ג"ס חלו שינויים מהותיים. נוכח מצבה הרגשי, הוריה מעניקים לה תשומת לב רבה, הבאה על חשבון אחיה. מצבה זה גובה מחיר מהוריה עד כדי פגיעה בבריאותם. באשר למצבה הנפשי של ג"ס פירטה האם, כי היא אינה מסכימה להיבדק על ידי רופא ממין זכר, או לנסוע בהסעה עם גבר, אף אם הינו אביה של אחת מחברותיה. כמו כן, ג"ס החלה לסבול מבעיות קשב ומבעיית זיכרון קשה לטווח הקצר, מרעד ומהזעה בידיים ומהתקפי חרדה. היא אינה לוקחת חלק בשיעורים בבית הספר הקשורים למין היות ואינה מסוגלת להתמודד נפשית עם הנושא. חייה של ג"ס השתנו לצמיתות וכל צעד שהיא עושה מושפע מהטראומה הכפולה שחוותה, כתוצאה מהמעשה עצמו וכתוצאה מאירוע הטריגר שהוביל לחשיפת הפרשה.

האם הבהירה, כי משפחתה של ג"ס מתנגדת לעמדתה העונשית של המאשימה, המקלה מדי עם הנאשם, כך לעמדתם. לדידם, על הנאשם לקבל את העונש המקסימלי האפשרי הקבוע בחוק. עונש מרתיע יהווה מסר לקטינות, לבני משפחותיהן ולנפגעי עבירות מין בכלל ולפיו, ההליך המשפטי כדאי והצדק נעשה. כן יהווה הדבר הוכחה לקטינות נפגעות העבירה, כי הן פעלו באופן נכון ואף יעניק להן כוחות נפשיים אשר נגזלו מהן בשל מעשי הנאשם.

16. בעדותה, מסרה אמה של ע"נ בכאב, כי בעקבות מעשי הנאשם, חל שינוי ניכר בע"נ. האם העידה, כי ע"נ סובלת מהתקפי זעם, כאשר במהלך האחרון שבהם אף ניסתה לחתוך את עצמה במזלג. זאת ועוד, ע"נ

פוחדת ללכת ברגל לבדה מחשש כי תיפגע ועל רקע זה אימצה כלבת תקיפה. היא ממעטת לאכול וכשהיא אוכלת, היא סובלת מבולמוסי אכילה והקאות. האם הדגישה את הקושי שחוו ע"נ ומשפחתה בשנתיים האחרונות כתוצאה מניהול ההליך כנגד הנאשם, אשר השלכותיו ניכרות הן במישור מערכת היחסים במשפחה והן במישור הבריאותי. כך העידה, כי היא עצמה חוותה התמוטטות, לאחר עדותה בבית המשפט סבלה מבעיות גב והיא נוטלת תרופת הרגעה. האם ביקשה, כי העונש שיוטל על הנאשם יעביר לבתה את המסר, כי ניתן לסמוך על מערכת המשפט.

17. מטעם הנאשם הוגשו כראיות לעונש מסמכים רפואיים (התקבלו וסומנו ענ/1) וכן תעודות ומכתבי הערכה (התקבלו וסומנו במאוחד ענ/2). כן הוגשה אסופת פסיקה (התקבלה וסומנה ענ/3) ותמונות של הקטינה ג"ס מרשת האינטרנט (התקבלו וסומנו ענ/4).

18. כן העידו מטעם הנאשם מספר עדים לעונש.

מר יוסף יצחק זלמנוב העיד, כי הוא שימש כרב בשירות בתי הסוהר במשך כ-20 שנה וכן, עבד בהתנדבות עם אסירים. כיום הינו גמלאי ועובד כמורה אזרחי במדרשה בבית סוהר "צלמון", שם הכיר את הנאשם. לדברי העד, לאור ניסיונו הרב בעבודה עם אסירים, ניכר, כי עולמו של הנאשם חרב עליו. נוכח סבלו הרב של הנאשם, החליט העד לעזור לו ככל יכולתו, לחזקו ולעודד אותו. להתרשמותו, הנאשם אדם משכיל ונבון, אשר חווה התרסקות נפשית וגופנית. כך ציין, כי הנאשם איבד את הכרתו מספר פעמים, איבד ממשקלו, ולא קיבל טיפול רפואי כנדרש. לאור זאת, ביקש לנקוט עם הנאשם במידת החסד.

19. כן העיד מטעם הנאשם מר... העד סיפר, כי הוא בעל חברה לניהול פרויקטים בתחום המחשבים וכי העסיק את הנאשם בשני פרויקטים בעבר. לדבריו, הנאשם הינו אדם נורמטיבי, מופנם וצנוע. במסגרת עבודתו עמד במשימות שהוטלו עליו וזכה למשוב חיובי מלקוחות החברה. העד הוסיף, כי הוא היה מרוצה מאוד מעבודתו של הנאשם וכי היה שב ומעסיק אותו כעת בפרויקטים נוספים, אילו היה הדבר אפשרי.

20. עוד העידה מטעם הנאשם הגב'... העדה סיפרה, כי עבדה תחת הנאשם החל משנת 1999 ובמשך כשלוש שנים. לדבריה, הייתה חלק מקבוצה גדולה של בנות צעירות שעבדו עם הנאשם ועם יתר מנהלי המחלקה בחברה באופן אינטנסיבי. העדה הכירה את הנאשם כאדם הגון מאוד, מסור, ישר דרך, אשר הקדיש שעות רבות על מנת להכשירה וזאת בסבלנות רבה, אף שהייתה ללא ניסיון מקצועי. העדה ציינה, כי באותה תקופה הייתה רווקה צעירה וכי הנאשם נהג בה תמיד בהגינות ובכבוד.

21. כן העיד מטעם הנאשם מר... העד מסר, כי הוא פועל מזה שנים רבות כשליח בחב"ד. הנאשם מתגורר עמו במהלך ארבעת החודשים האחרונים במסגרת תנאי שחרורו, הכוללים מעצר בית. באשר למצבו הבריאותי של הנאשם, תיאר העד, כי הוא יוצא עמו לביקורים רפואיים כשלוש פעמים בשבוע, לאחרונה הופנה למיון מסיבות רפואיות והוא אף נזקק לניתוח, אשר נדחה בשל מצבו. לדבריו, חלה התדרדרות והחמרה במצבו

הרפואי של הנאשם. העד הסביר, כי הוא נרתם לעזרת הנאשם מטעמים הומניטריים. העד ציין, כי הנאשם תרם לחברה במהלך שירותו הצבאי ולאחר מכן עבד כמנהל בחברות שונות. העד ביקש לנהוג עם הנאשם במידת הרחמים, מקום בו, לדידו, עסקין בעניין של חיים ומוות. בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה, אישר העד, כי הוא אינו בעל השכלה רפואית.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה לעונש:

22. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב, הפנתה המאשימה למעשים ולעבירות בהם הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות. לגישת המאשימה, הניצול הציני של המעמד הטבעי, בו סב עוזר לנכדתו בהכנת שיעורי בית, הוא המקומם והמטריד מכל. לדידה, הבגידה הקשה באמון, על ידי מי שבידו הופקד בתום לב היקר להן מכל, כמו גם התחושה שהן אלו ששלחו את בנותיהן לידיו, הופכות את הסיטואציה לקשה כל כך עבור אימהותיהן של הקטניות.

23. המאשימה הוסיפה, כי המעשים החמורים שביצע הנאשם בנכדותיו החורגות נפרשו בהרחבה במהלך ניהול ההוכחות, כמו גם עוצמת הנזקים שנגרמו לקטניות ולמשפחותיהן. כך הדגישה, כי חומרת העבירות משתקפת בתוצאותיהן. נוכח האמור בתסקירי נפגעות העבירה, הרי שחומרת המעשים וחומרת תוצאותיהם מדברות בעד עצמן.

24. המאשימה הטעימה, כי מעטות העבירות לגביהן קבע המחוקק, כי יידונו בפני מותב תלתא. עבירות אלה כוללות את עבירת הרצח ואת עבירות המין החמורות. לטענתה, לא בכדי הוקבלו עבירות המין לעבירת הרצח. בעוד שעבירת הרצח עניינה רצח הגוף, הרי שעבירות המין החמורות, דוגמת העבירות שבפנינו, עניינן רצח הנפש והנשמה.

25. לטענת המאשימה, הנאשם ניצל את האמון הבסיסי שרוכשת נכדה כלפי סבה, ניצל את תמימותן של שתי ילדות בנות 7 ו-12 שנים, את זמינותן, את העדר החשש ואת תחושת הקרבה, זאת, על מנת להשביע את יצרו ולבוא על סיפוקו המיני. במעשיו, גזל הנאשם את תומתן של הקטניות, נטל מהן את תמימותן, גרם נזק בלתי הפיך לתחושת המוגנות שלהן ופגע ביכולתן ליתן אמון באדם אחר. הנאשם גרם נזקים הרסניים למערכת היחסים של הקטניות עם הוריהן, כמו גם למערכת היחסים שבין אימהות הקטניות לבין סבתן. הנזקים הרבים שנגרמו בתחומי חייהן השונים של הקטניות יתבררו עד תום רק בעתיד.

26. המאשימה הוסיפה וטענה בדבר הנזקים הנפשיים שנגרמו לקטניות נפגעות העבירה, תוך שציינה, כי בהתאם לפסיקה, אין צורך בהוכחת נזקים אלה. עוד ביקשה להזכיר את הנזקים הנלווים שנגרמו לקטניות כתוצאה ממעשי הנאשם ובהם, הנזקים הבלתי הפיכים שנגרמו למרקם המשפחתי, פירוק המשפחה המורחבת, הנזקים שנגרמו למערכת היחסים שבין כל אחת מהקטניות לבין אמה, כפי העולה מתסקירי נפגעות העבירה, וכן, את אובדן התמימות והילדות.
27. לגישת המאשימה, נוכח סטייה כה חריגה מנורמות המוסר הטבעי, נדרש בית המשפט לומר את דברו בקול רם וברור, כאשר רק סנקציה עונשית מכאיבה, משמעותית וחד משמעית, תעביר מסר שכזה לקטניות, לנאשם ולציבור כולו.
28. לטענת המאשימה, בהינתן, כי הנאשם פגע בשתיים מנכדותיו החורגות, כאשר כל אחת מהן נפגעה באופן שונה ובמועד שונה, הרי שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין הפגיעה בכל אחת מהן.
29. המאשימה הזכירה, כי העונש הקבוע בצד עבירת אינוס במשפחה הינו 20 שנות מאסר. העונש הקבוע בצדה של כל אחת מהעבירות שעניינו מעשים מגונים בנסיבות אינוס במשפחה הינו 15 שנות מאסר. עוד הדגישה, כי סעיף 355 לחוק העונשין קובע עונש מזערי לעבירות אלה, העומד על רבע העונש המרבי הקבוע בצדן של העבירות. לפיכך, העונש המזערי הקבוע בדין למכלול מעשי הנאשם, עומד על 12.5 שנות מאסר, בצירוף עונשים נלווים.
30. לאור האמור, טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים שביצע הנאשם בע"נ נע בין 9 - 12 שנות מאסר בפועל.
- מתחם העונש ההולם בגין המעשים שביצע הנאשם בג"ס נע בין 45 - 60 חודשי מאסר בפועל.
- כן עתרה המאשימה, כי מתחמי העונש ההולמים כפי הצעתה ייצברו זה לזה, שכן, אין כל נימוק המצדיק הקלה עם הנאשם בדמות חפיפת המתחמים.
31. המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם שעניינם, זכותו של אדם לשלמות הגוף והנפש, לכבוד ולביטחון, חובת החברה להגן על שלומם הנפשי והפיזי של קטינים ולהבטיח, כי קטינים יהיו בטוחים בביתם ובחיק משפחתם. עוד נפגעו הערכים שעניינם, שמירת כבודם של קטינים והאוטונומיה של קטינים על גופם.
32. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם הוא המבצע הבלעדי של המעשים ומוטלת עליו מלוא האחריות לביצועם.

הנזקים שנגרמו לקטינות, להוריהן ולמשפחותיהן כתוצאה ממעשי הנאשם הינם ממשיים ומשמעותיים. בתסקירי נפגעות העבירה מפורטים היקף הנזקים והשלכותיהם על הקטינות, כמי שנפגעו בשלב קריטי של התפתחותן. הדבר פגע קשות ביחסיהן עם הסובבים אותן, בלימודיהן, בקשריהן החברתיים ובעולמן הרגשי. עוד עולה מתסקירי נפגעות העבירה פגיעה קשה בתחושת המוגנות של הקטינות, אשר התערערה מהיסוד. פגיעה זו באה לידי ביטוי בדרכים שונות, כפי המתואר בתסקירים. עוד נפגעה תחושת המסוגלות ההורית של הורי הקטינות, אשר בחווייתם כשלו מלהגן על בנותיהם. כן נפגע תפקודם של הורי הקטינות ויכולתם ליתן אמון בסביבתם בכל הקשור לילדיהם. עוד נפגע באורח קשה המרקם המשפחתי במשפחה המורחבת. כל אלה ועוד, הם רק מקצת הנזקים להם גרם הנאשם במעשיו, אשר רק הזמן יגלה את היקפם האמיתי.

33. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירות כדי לספק את יצריו המיניים שגברו עליו. העובדה, כי מדובר בנכדותיו החורגות, כמו גם ניסיונות ההתחמקות שלהן ממנו וממגעו, לא עצרו בעד הנאשם מלספק את תאוותו.

34. המאשימה הוסיפה וטענה, כי הנאשם בחר בקורבנות נוחים לניצול, ילדות צעירות אשר הכירו אותו כל חייהן ולא העזו להתנגד או לומר דבר להוריהן וזאת, כפי העולה מעדויותיהן, כפי שנפרשו בהרחבה במהלך ניהול ההליך. עוד טענה, כי הנאשם ניצל לרעה את יחסיו עם המתלוננות, כאשר מעמדו כסבן אפשר לו לבצע את המעשים בגופן.

35. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנסיבה היחידה הנזקפת לזכות הנאשם הינה עברו הפלילי הנקי. לחומרה טענה, כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וניהל את משפטו עד תום, כשהוא אינו מקל על הקטינות במאום. בהקשר זה טענה, כי ג"ס בת ה-14 נאלצה להעיד בבית המשפט במשך שעות ארוכות וכי אף ע"נ בת ה-10 הגיעה לבית המשפט במטרה להעיד, אך כוחותיה לא עמדו לה. למעשה, כל בני משפחתם של הנאשם והקטינות נאלצו להעיד ולחשוף בבית המשפט את חוויותיהם הפרטיות ביותר ואת מצוקותיהם האישיות ביותר. בכלל זה נאלצו להעיד גם קטינים נוספים, דוגמת אחיה של ג"ס וחברתו. המאשימה הטעימה, כי אמנם אין לזקוף לחובת הנאשם את רצונו לנהל את משפטו, אולם בוודאי שהדבר אינו נזקף לזכותו והוא אינו זכאי ליהנות מההקלה בעונש לה זוכים נאשמים המודים ומביעים חרטה.

36. המאשימה הפנתה לשיקול הרתעת הרבים כשיקול חשוב נוסף בקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם. בהקשר זה טענה, כי בעבירות מהסוג דן, המבוצעות במחשכים, בתוך המשפחה, והמלוות בחשש אינהרנטי לשיבוש הליכים, כאשר עצם חשיפת המעשים דורשת תעצומות נפש מצד הקטינות, הרי ששיקול הרתעת הרבים מקבל משנה חשיבות ויש ליתן לו משקל של ממש בעת גזירת הדין.

37. לאור האמור, עתרה המאשימה לקבוע את העונש הראוי לנאשם בחלקם הבינוני - גבוה של מתחמי העונש ההולמים כפי הצעתה. כן עתרה, כי העונשים בגין המעשים שביצע בכל אחת מהקטינות, ייצברו זה לזה. עוד עתרה להטיל על הנאשם, בנוסף, מאסר מותנה משמעותי ומרתיע, לחייבו בתשלום קנס ובתשלום פיצוי

משמעותי לקטיונות נפגעות העבירה.

צוין, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג וברח מיום 31.3.19 ועד ליום 18.12.19 וכי מאז ועד היום שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני.

38. בהשלמת טיעוניה לעונש בעל פה בדיון מיום 4.10.21, חזרה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי טיעוניה בכתב. כן שבה והדגישה את תחושותיהם הקשות של הורי הקטיונות, ייסורי המצפון ורגשות האשמה על שהפקידו את בנותיהם בידי הנאשם. עוד הטעימה, כי האשם הבלעדי בסבלן של הקטיונות ומשפחותיהן, כמו גם בסבלו של הנאשם, טמון בנאשם עצמו. כן הדגישה את מעגלי הפגיעה הרחבים שנגרמו בעטיים של מעשי הנאשם ואת הנזקים בטווח הקצר והארוך.

המאשימה עתרה, למצער, להשית על הנאשם את עונש המינימום כפי שפורט לעיל. עוד הוסיפה והגישה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית, תוך שטענה, כי נסיבות המקרה דנן חמורות אף יותר. לאור זאת, ביקשה לגזור מפסיקה זו ענישה מחמירה בהרבה. כן עתרה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי משמעותי לקטיונות. בהקשר זה הזכירה, כי בשונה ממקרים רבים אחרים של ביצוע עבירות מין במשפחה, הרי שכיום אין קשרים כלכליים כלשהם בין הנאשם לבין משפחות הקטיונות. לאור זאת, עתרה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי שיאפשר למתלוננות לשקם את עצמן בעקבות פגיעת מעשי הנאשם.

טיעוני הנאשם לעונש:

39. במסגרת טיעוניה לעונש בדיון מיום 4.10.21, הדגישה ב"כ הנאשם, כי הנאשם טוען לחפותו ולכן אינו מביע חרטה על המעשים בהם הורשע. כן טענה, כי בניגוד לדברי אימהותיהן של הקטיונות בעדויותיהן לעונש, הרי שבעדויותיהן במשטרה, לא סיפרו על השלכות מעשי הנאשם על הקטיונות. רק כיום, עובר למתן גזר הדין, נטען לפגיעה נפשית עמוקה שנגרמה לקטיונות, אשר לא הוזכרה בעדויות שנמסרו במשטרה, או בפני העובדות הסוציאליות בטרם חקירת המשטרה. נטען, כי עדויות אימהות הקטיונות בהקשר זה מוגזמות ואין ליתן בהן אמון. האמור בעדויות אלה ביחס למצבן הנפשי של הקטיונות אינו משקף את מציאות חייהן העכשווית של הקטיונות, ואף אינו עולה בקנה אחד עם עדויותיהן של הקטיונות עצמן בפני חוקרת הילדים ועם עדותה של ג"ס בבית המשפט.

40. ב"כ הנאשם הציגה תמונות של הקטיונות ג"ס מהעת האחרונה, בתמיכה לטענתה, כי מצבה הנפשי הנוכחי אינו כפי עדות אמה, ואף נהפוך הוא. לגישת ב"כ הנאשם, ניתן ללמוד מהאופן בו הצטלמה ג"ס, כי היא אינה סובלת מבעיה גופנית או נפשית, כפי שהציגה אמה בעדותה. בהתאם להחלטה מפרוטוקול הדיון, התמונות הוגשו לתיק בית המשפט, התקבלו וסומנו ענ/4.

41. ב"כ הנאשם הוסיפה, כי מדובר בעבירות ישנות, המצויות ברף התחתון של העבירות מסוג זה. לעמדתה, יש

לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם.

42. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טענה באת כוחו, כי הנאשם בן 65 שנים, נעדר עבר פלילי. משפחת מוצאו מנתה זוג הורים ו-3 ילדים. הוריו, ניצולי שואה אשר איבדו את משפחותיהם בשואה, נפטרו לפני כ-30 שנה. אבי הנאשם עבד כפועל ייצור ואמו הייתה עקרת בית. הנאשם נשלח ללמוד בבית הספר הריאלי, אף שהפרנסה לא הייתה מצויה בידי הוריו, וסיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. לאחר סיום לימודיו, שירת בצבא כמדריך מערכות קשר, השתתף במספר מלחמות ולאחר שסיים שירות צבאי מלא, שירת במילואים. הנאשם סיים לימודי הנדסת תעשייה וניהול בטכניון ועבד במשך שלוש שנים... בהמשך עבד במקומות שונים, בכלל זה כמנהל וכיועץ בחברות הייטק שונות, כמנהל פרויקטים וכיועץ עסקי עצמאי לחברות ועסקים פרטיים.

43. ב"כ הנאשם הוסיפה, כי הנאשם מגדיר עצמו כאיש צנוע, אשר עשה את המיטב למען החברה. בהקשר זה הפנתה לעדויות שהובאו מטעם הנאשם לעונש ולעולה מהן באשר לאופיו ואישיותו של הנאשם. עוד הפנתה למסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם (ענ/1), המלמדים על הידרדרות במצבו הבריאותי. לאחרונה, סובל הנאשם מהתקפים של איבוד הכרה, דבר שהתרחש הן בתקופת מעצרו והן בעת שהייתו במעצר בית מלא. זאת ועוד, הנאשם אושפז מספר פעמים בבית החולים ואמור לעבור ניתוח לכריתת כיס המרה, דבר אשר אינו מתאפשר נוכח מצבו הבריאותי שאינו יציב. עוד סובל הנאשם מאבנים בכליות, מבעיות בעמוד השדרה כתוצאה מתאונת דרכים שעבר, וכן, מחשד לנגע ממאיר.

44. עוד טענה ב"כ הנאשם, כי הנאשם שהה משך תקופה ממושכת במעצר של ממש, החל מיום 31.3.19 ועד ליום 18.12.19. החל ממועד זה ועד היום שוהה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני, ללא חלונות התאוררות, על הקשיים הכרוכים בכך.

45. ב"כ הנאשם התייחסה לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, תוך שטענה, כי פסיקה זו עוסקת בעבירות שנסיבותיהן חמורות בהרבה מהמקרה דנן. כן הפנתה, מצידה, לפסיקה התומכת בעמדתה העונשית. בהקשר זה העירה, כי אמנם הנאשם לא הודה במעשים ולא נטל עליהם אחריות, אולם לנתון זה אין ליתן משקל רב בגזירת העונש, מקום בו הנאשם עומד על חפותו.

46. לאור האמור, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולחילופין, להטיל עליו מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות.

באשר לעתירת המאשימה לחיוב הנאשם בתשלום פיצוי לקטניות נפגעות העבירה, טענה באת כוחו, כי הנאשם אינו עובד מאז שנעצר, מזה כשנתיים וחצי. נוכח העובדה שהוא נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני ולא הותר לו לעבוד, הרי שמצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע.

47. בדבריו שב הנאשם והכחיש את ביצוע המעשים בהם הורשע וטען, כי מדובר בעלילה שנרקמה כנגדו, כנקמה. בהקשר זה הלן כנגד התנהלותם ומניעיהם של הורי הקטניות, כמו גם כנגד התנהלות חוקרת הילדים. עוד טען, כי בניגוד לנטען, הרי שבפועל, הקטינה ג"ס לא חוותה כל טראומה, או פגיעה רגשית. הנאשם שב וטען, כי לא פגע ואינו פוגע באיש, כפי שניתן ללמוד מעדויות עדיו לעונש.

תסקירי נפגעות העבירה:

48. בעניין של הקטניות ע"נ ו-ג"ס הוגשו תסקירי נפגעות העבירה, בהם תוארו השלכות הפגיעה המינית עליהן ועל משפחותיהן. בנסיבות העניין ולשם שמירה על פרטיות הקטניות, יובא אך בתמצית ובקליפת אגוז העולה מתסקירים אלה.

49. בתסקיר שהוגש בעניינה של ע"נ צוין, בין היתר, כי כיום היא נערה צעירה, בראשיתו של גיל ההתבגרות. ע"נ נפגעה בהיותה בגיל החביון, בבית סבתה, במקום שנחווה עבורה כבטוח, בתוך קונטקסט אינטימי וקרוב, על ידי אדם שראתה בו דמות סב. לאורך שנים רבות, מאז חשיפתה הראשונה את הפגיעה, ע"נ ומשפחתה מתמודדים עם כאב גדול מנשוא.

50. צוין, כי פגיעה מינית במשפחה הינה שבר בינאישי עמוק, בו מופרים התפקידים של המבוגרים, שהופכים מדמות מיטיבה, מגוננת ושומרת, לדמות פוגענית וחודרנית והקשרים הבינאישיים הופכים לקשרי ניצול ובגידה. עולמה הפנימי של הילדה הנפגעת הופך לעולם של טרור רגשי, עולם מסוכן ועמוס בחרדה קיומית. כן צוין, כי פגיעה מעין זו הינה פגיעה שאין לה זמן ומרחב והדהודיה נמשכים גם בבגרות.

51. מזה שנים, ע"נ חווה את ההשלכות הקשות של הפגיעה המינית בה, בין היתר, היעדר אמון בעולם, פחדים, חרדות, התקפי זעם, קשיי שינה ותסמינים סומטיים. ניכר, כי בשלב זה של חייה, היא אינה בשלה להליך של טיפול ונמנעת ממנו. הוריה של ע"נ מכילים מאוד, מבינים את מצבה וערוכים, על אף הקושי והמחיר הרגשי והאישי שהם משלמים, להתמודד עם כל הקשיים ולספק לה חוויה של מוגנות וביטחון. עורכת התסקיר הביעה תקווה, כי ע"נ תפנה ותחזור לטיפול בעת שתבשיל לכך.

52. בתסקיר שהוגש בעניינה של ג"ס צוין, כן היתר, כי ג"ס, נערה בגיל ההתבגרות, נפגעה מינית מסבה החורג. הפגיעה המינית בה הותירה אותה מבולבלת וכאובה, ויצרה קושי בבניית מערכות יחסים ומתן אמון באחרים ובעולם. הפגיעה המינית בג"ס יצרה זעזוע עמוק בכל המערכת המשפחתית, כשמאז חשיפתה, בני המשפחה אינם מצליחים למצוא את האיזון ולחזור ולנהל אורח חיים שלו ורגוע.

53. ג"ס לא הצליחה לעבור במהלך הטיפול הרגשי תהליך של עיבוד הטראומה הקשה ונראה, כי טרם בשלה לכך. צוין, כי ההשלכות של הטראומה המינית עלולות להמשיך ולהדהד לאורך שנים רבות. עורכת התסקיר הביעה תקווה, כי ג"ס תתחזק, תמצא בתוכה את הכוחות לשוב לטיפול על מנת לעבד את הפגיעה בה

ולהצליח להחזיר לעצמה את האמון בבני אדם לשם עתיד טוב יותר עבורה ועבור משפחתה.

דין והכרעה

54. כאמור, הנאשם הורשע, במסגרת הכרעת דין שניתנה בעניינו ולאחר שמיעת ראיות, בעבירות שעניינן, אינוס בנסיבות מחמירות ומעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה (מספר מקרים). איני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום ולקביעות הכרעת הדין.

55. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראו בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

56. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

57. בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.15) נקבע, בין היתר, כי מקום בו עסקין במספר עבירות אשר ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, הרי שאלה ייחשבו לאירוע אחד.

עיון בעובדות כתב האישום מעלה, כי המעשים שביצע הנאשם והעבירות בהן הורשע מגלמים בחובם שני מקרים בהם פגע הנאשם בקטינה ע"נ ומקרה אחד בו פגע בקטינה ג"ס. אמנם העבירות בוצעו בנכדיות החורגות של הנאשם ובאותה תקופת זמן לערך, במהלך שנת 2017, יחד עם זאת, בהינתן העובדה, כי עסקין במעשים שבוצעו בשתי קטניות שונות, כמו גם נוכח אופי המעשים ומהות העבירות שביצע הנאשם בכל אחת מהן, הרי שיש לקבוע שני מתחמי עונש הולמים שונים ומאובחנים באשר למעשים שבוצעו בכל אחת מהקטניות. השוני האמור בא לידי ביטוי ביתר שאת בעבירות בהן הורשע הנאשם, מקום בו בהקשרה של ע"נ הורשע בעבירות שעניינן אינוס בנסיבות מחמירות ומעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה, בעוד שבהקשרה של ג"ס הורשע בעבירה שעניינה מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה. יחד עם זאת, בהינתן מכלול המעשים שבוצעו בע"נ, טיבם, מהותם ושעה שאלה הופנו כלפי אותה קטינה ובסמיכות זמנים יחסית, הרי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין מכלול המעשים שבוצעו בע"נ. כך גם באשר לג"ס.

58. נוכח הקשר בין המעשים, העובדה כי בוצעו במהלך אותה התקופה, זהות המעורבים, נסיבות ביצוע המעשים וכלל נסיבות העניין, הרי שיש להשית עונש כולל בגין מכלול מעשי הנאשם בהתייחס לכלל המעשים בהם

הורשע.

קביעת מתחמי העונש ההולמים:

59. לצורך קביעת מתחמי העונש ההולמים, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

מתחם העונש ההולם בהקשרם של המעשים שבוצעו בע"נ:

60. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם בע"נ עניינם שמירה על כבודו, שלומו, נפשו וצנעת הפרט של אדם. כן נפגע ערך חברתי מוגן נוסף שעניינו, שמירה על האוטונומיה של האדם ומניעת הפגיעה בה.

בע"פ 3372/11 קצב נ' מדינת ישראל (10.11.11) קבע בית המשפט העליון בהקשרה של עבירת האינוס, את הדברים הבאים:

"לכל אישה זכות על גופה. זכות לכבוד. זכות לחירות. אין לאף אחד את הזכות ליטול כל אלה ממנה [...] עבירת האינוס מחללת את כבודו של האדם ומבזה אותו. היא פוגעת בנפשו פגיעה קשה שלעיתים אין לה מרפא".

באשר לעבירה שעניינה מעשה מגונה, יפים הדברים שנקבעו בע"פ 6269/99 אברהם כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 496, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"מקור האיסור הפלילי לבצע מעשה מגונה בצורך להגן על שלמות גופו, צנעת פרטיותו וכבודו של האדם. זכותו של אדם באשר הוא להגנה מפני פגיעה בגופו ובכבודו, כמו גם זכותו לפרטיות ולצנעת חייו הוכרו כזכויות יסוד בסעיפים 2 ו- 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו..... ערך ההגנה על זכותו של אדם לצנעת גופו עומד גם ברקע האיסור הפלילי על ביצוע מעשה מגונה והוא נושא ממד רב - משקל נוכח הפגיעה הכרוכה בו בזכות יסוד של הנפגע להגנה על גופו ועל כבודו....".

61. בשים לב למעשים שביצע הנאשם בהקשר זה, טיבם, מהותם ואופיים, מעשים הכוללים הן ביצוע מעשים מגונים והן מעשה אינוס, כמו גם בשים לב לעובדה, כי במעשיו פגע הנאשם בנכדתו החורגת, בהיותה קטינה רכה בשנים, בהיותה כבת 7 שנים, בשתי הזדמנויות שונות, הרי שמתבקשת המסקנה, כי במעשיו, פגע

הנאשם באופן משמעותי, ממשי ומוחשי בערכים חברתיים מוגנים אלו.

62. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שבראשית שנת 2017, עת הייתה ע"נ בת 7, היא הגיעה אל הבית לבקר את סבתה. במהלך הביקור ותוך שהנאשם מסייע לע"נ בהכנת שיעורי הבית, הכניס הוא את ידו אל מתחת למכנסיה ותחתוניה ונגע באיבר מינה. הנאשם חיכך את ידו באיבר מינה של ע"נ שוב ושוב ואז החדיר את אצבעותיו אל תוך איבר מינה, הכל בניגוד לרצונה ושלא בהסכמתה החופשית. בתוך כך, קמה ע"נ כארבע-חמש פעמים ממקומה ויצאה מן החדר בתואנות שווא, אולם ללא הועיל. כל אימת ששבה ע"נ אל החדר והתיישבה ליד הנאשם, שב הוא והכניס את ידו אל מתחת לתחתוניה, נגע באיבר מינה וחיכך בו את אצבעותיו, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירוי וסיפוקו המיני. בסופו של דבר, ועל מנת למנוע מהנאשם מלהמשיך במעשיו, אמרה ע"נ לנאשם כי תיעזר בסבתה לצורך הכנת שיעורי הבית.

במועד אחר, בראשית שנת 2017, במהלך ביקורה של ע"נ בבית סבתה, תוך כדי שהנאשם לימד את ע"נ כיצד משחקים במשחק מחשב, הכניס הוא את ידו אל מתחת למכנסיה ותחתוניה של ע"נ ונגע באיבר מינה, הכל בניגוד לרצונה ולשם גירוי וסיפוקו המיני.

63. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, במיוחד כשהן מבוצעות בתוך המשפחה. בהקשר זה ראו הדברים שנאמרו בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.8.14), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"בית-משפט זה דן לא אחת בפרשות רבות וקשות של ביצוע עבירות-מין בקטינים, בתוך המשפחה שבהן ניכר ניצול של הקרבה הפיזית, המשפחתית והנפשית בין מבצע העבירה לבין קורבנותיו. הפגיעה שמסבות עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעתם".

כן ראו הדברים שנאמרו בע"פ 3648/04 פלוני נ' מדינת ישראל (15.9.05), וכדלקמן:

"התופעה הקשה והעצובה של עבירות מין במשפחה באה לעתים מזומנות לפתחם של בתי המשפט, וטעונה ענישה חמורה הולמת. היא בעלת אפקט משמעותי ורב שנים על הקרבן, העלול להטיל צל לשנים רבות, לאחר שבן משפחתו, מי ששם בו את מבטחו, בגד באמון. יודע ילד רגיל, כי ה'רע' שוכן מבחוץ ואילו בבית פנימה ימצא ה'טוב', תהא אהבה, תימצא יד חמה ומגוננת, לא תהא פגיעה. התעללות מינית במשפחה ניצבת חזיתית מנגד לידיעה ותקווה זו. (ע"פ 3648/04 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ה (15.9.2005); כן ראו ע"פ 241/03 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13(28.12.2005))."

64. חומרה יתרה טמונה בעובדה, כי הנאשם ביצע את המעשים בנכדתו החורגת, בהיותה קטינה, תוך ניצול מערכת היחסים הקרובה ששררה במשפחה. הנאשם, בהיותו סבה החורג של הקטינה, אמור היה להיות

דמות תומכת ומגינה עבורה, כמו גם לשמש לה מקור הגנה וביטחון. תחת זאת, ניצל הנאשם את מעמדו במשפחה ואת אמונה של הקטינה בו ופגע בה באופן חמור.

יתרה מזו, הנאשם ביצע את המעשים בהיות הקטינה בביתו, בהזדמנויות בהן הובאה לבית על ידי הוריה והושארה בהשגחת הנאשם וסבתה. יתרה מזו, הנאשם ניצל את ההזדמנויות בהן נותר לבדו עם ע"נ, כאשר ביקשה ממנו עזרה בהכנת שיעורי הבית במקרה הראשון, וכאשר ישבה עמו מול המחשב במקרה השני.

65. עוד ראוי לציין את גילה הצעיר של ע"נ, שעה שהייתה כבת 7 שנים במועד ביצוע המעשים. לא זו אף זו, הנאשם ניצל את זמינות הקטינה ואת חולשתה נוכח גילה, נתונים אשר הינם אינהרנטיים נוכח זהות המעורבים, פערי הכוחות ביניהם, הפרשי הגילאים ומעמד כל אחד מהם.

66. מימד נוסף של חומרה טמון בעובדה, כי המעשים בוצעו בבית בו התגוררו הנאשם ו-ז', וזאת, בעת שסבתה של הקטינה שהתה בבית. הנאשם ניצל את ההזדמנויות בהן שהה ביחידות עם ע"נ, ופגע בה בתוך בית סבתה. מקום זה היה אמור להיות מוגן ובטוח עבור הקטינה, בו היא הייתה אמורה להרגיש ביטחון ורוגע. תחת זאת, הפך בית הסבתא למקום בו נפגעה ע"נ ובוצעו בה מעשים מיניים חמורים על ידי הנאשם.

67. באשר לנזקים שנגרמו כתוצאה מהמעשים, הרי שאין חולק, כי ביצוע עבירות מין כלפי קטינה בגיל צעיר, מותיר ויותר חותם בל יימחה בנפשה וישפיע על עיצוב אישיותה ותפיסת עולמה לעתיד לבוא. בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.12) וכדלקמן:

"אמנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

68. כך ראוי להפנות לעולה מתסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של ע"נ, באשר לנזקים שנגרמו לה בעטיים של מעשי הנאשם, כפי שפורט לעיל.

בתסקיר פורטו השלכות הפגיעה המינית על הקטינה מהבחינה הרגשית, החברתית והלימודית, כמו גם השלכותיה על המערכת המשפחתית כולה. בין היתר צוין, כי ע"נ חווה היעדר אמון בעולם, פחדים, חרדות, התקפי זעם, קשיי שינה ותסמינים סומטיים.

כן ראוי להפנות לנזקים שנגרמו למרקם המשפחתי בתא הגרעיני ובמשפחה המורחבת כולה, כפי העולה מעדות עמוד 15

אמה של ע"נ, כמו גם כפי המתואר בתסקיר נפגעת העבירה.

69. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשים, הרי שהנאשם מצא בקטינה אמצעי זמין וקל לצורך סיפוק צרכיו, דבר המגלם בחובו חומרה יתרה.

70. כן ראוי לציין, כי המעשים בוצעו במלואם על ידי הנאשם וכי הוא אחראי באופן מלא לביצועם. כן נציין בהקשר זה, כי הנאשם הינו בוגר ובר דעת וכי הוא הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם ויכול היה בכל שלב להימנע מעשייתם, וביתר שאת שעה שאלה בוצעו בשתי הזדמנויות שונות.

71. מאידך, ראוי לציין, כי מעשי הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכול היה הנאשם להפסיק את המעשים ואת פגיעתו בקטינה.

כן אין להתעלם מכך שבמקרה הראשון, שאירע בסלון הבית, ע"נ קמה ממקומה כארבע-חמש פעמים ויצאה מהחדר בתואנות שווא על מנת להפסיק את המעשים, אולם ללא הועיל. כך, פסקו מעשי הנאשם רק כאשר ע"נ אמרה לנאשם, כי תיעזר בסבתה לצורך הכנת שיעורי הבית ועלתה אליה.

לאלה ראוי להוסיף את העובדה, כי המעשים בוצעו בשתי הזדמנויות שונות ומאובחנות, במועדים שונים, ומכאן, שאין עסקינן במעידה בודדת וחד פעמית, אלא בפגיעה חוזרת ונשנית שפגע הנאשם בע"נ.

72. מאידך, ראוי לציין, כי מעשי הנאשם לא התאפיינו בהפעלת כוח פיזי רב, או בהחדרת איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה וזאת, מבלי להקל ראש במהות המעשים, בחומרה היתרה הגלומה בהם ובהיותם ראויים לכל גנאי.

73. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבפסיקה נקבע זה מכבר, כי על הענישה בעבירות מין כלפי קטינים להלום את חומרת המעשים, את פגיעתם הקשה ואת סלידת הציבור ממעשים כגון אלה. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.08) וכדלקמן:

"על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, חברתיות, האישיים ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה

אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני שניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח".

74. בע"פ 1987/17 פלוני נ' מדינת ישראל (4.6.19), נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע עבירות מין באחייניתו, מאז הייתה בת 8-9 ועד שמלאו לה 14-15. המעשים בוצעו בחמישה מקרים, כאשר באחד מהם החדיר המערער את אצבעותיו לאיבר מינה של הקטינה. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 7 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

75. בע"פ 5303/12 פלוני נ' מדינת ישראל (27.2.14), נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע עבירות אינוס (החדרת שתי אצבעות), ניסיון אינוס, מעשים מגונים, איומים והדחה בחקירה. מדובר במעשים קשים שביצע בביתה בת ה-18 של בת זוגו, עמה התגורר, במסגרת אירוע אחד. על המערער, נעדר עבר פלילי, הוטלו, בין היתר, 8 שנות מאסר בפועל.

76. בע"פ 1697/20 שורדיקר נ' מדינת ישראל (24.58.21), נדון עניינו של מערער שהורשע באינוס ובביצוע מעשים מגונים בקטינה בהיותה בת 10-12 שנים, במספר הזדמנויות. המערער, שהיה בקשרי חברות עם הורי הקטינה, נהג לבקר בביתה לעיתים תכופות. במועדים רבים, נגע המערער בחזה ובאיבר מינה של הקטינה. באחד המקרים, לחץ את ידה על איבר מינו עד שהגיע לסיפוק. במקרה אחר, הזמין את הקטינה לביתו, דחף אותה על מיטתו, נישק אותה בשפתיה וביקש ממנה שתלקק את לשונו, הפשיטה מבגדיה, נגע בחזה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. על המערער הוטלו, בין היתר, 6 שנות מאסר בפועל, חרף העדויות שהובאו לעניין אופיו וחרף מצבו הבריאותי. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

77. בע"פ 5832/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.8.21), נדון עניינו של מערער שהורשע באינוס ובביצוע מעשים מגונים באחותה למחצה של אשתו, בהיותה בת 14.5-15.5 שנים. במספר הזדמנויות רב, בשעות הלילה, נכנס המערער לחדרה של הקטינה, ניגש למיטתה, נגע בחזה מתחת לבגדיה ואף ליקק אותה. באחד המקרים, הכניס את ידו מתחת לחולצתה, והחל לעסות את חזה. לאחר מכן, ליטף את גופה, הכניס את ידו לתחתוניה, נגע באיבר מינה והחדיר את אצבעו לאיבר מינה. על המערער הוטלו, בין היתר, 8 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

78. בע"פ 4713/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.6.18) נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשה סדום ומעשים מגונים בנכדתה הקטינה של בת זוגו, בהיותה בת 10-12 שנים. בין היתר, המערער מישש את איבר מינה של הקטינה מעל לבגדיה, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה והחדיר את אצבעו לפי הטבעת שלה, הניח את ידיו על חזה וניסה לנשקה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-9 שנות מאסר והטיל על המערער, בין היתר, 6 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה, תוך שבית המשפט העליון הדגיש את הצורך של בתי המשפט להירתם למאבק בפגיעות מיניות בדלת אמות המשפחה על ידי בן

משפחה וכי על החברה להגן על בניה ובנותיה מפני מעשים כאלה.

79. המאשימה הפנתה לתפ"ח (י-ם) 34235-11-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.2.16), שם הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים בנכדתו בת ה-6 ובבתו בת ה-12. הנאשם הפשיט את נכדתו, נגע בגופה, הוריד את מכנסיו, חשף את איבר מינו ונישק אותה. במקרה אחר, שנתיים מאוחר יותר, הנאשם קרא לנכדתו להיכנס עמו למחסן, חיבק אותה, נישק אותה בפיה, מישש את ישבנה וחזה מתחת לבגדיה, הוריד את מכנסיה ואת תחתוניה, נצמד לגופה, החדיר את איבר מינו בין רגליה וחיכך אותו באיבר מינה עד שהגיע לפורקן. באשר למעשים שבוצעו בבתו, הנאשם נשכב לידה כשישנה במיטתה, הרים את חולצתה, נגע בגופה, באיבר מינה ובחזה מתחת לבגדיה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 6 שנות מאסר בפועל.

80. כן הפנתה לע"פ 8290/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.11.17), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשים מגונים בבתו ובאחייניתו הקטניות. המערער ניגש לאחייניתו בעת שישנה בביתו, ליטף אותה, ניסע לגעת בחזה, הוריד את מכנסיו, שפשף את איבר מינו וביקש ממנה לגעת בו. בהמשך ניסה להוריד את מכנסיה ואת תחתוניה. במועד אחר, ניגש הנאשם לבתו בת ה-9 בעת שישנה, חשף את איבר מינה ולקק אותו. על המערער הוטלו, בין היתר, 44 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את עונשו של המערער על 64 חודשי מאסר בפועל, תוך שצוין, כי ערכאת הערעור אינה ממצה את מלוא חומרת הדין.

81. כן הפנתה לתפ"ח (ב"ש) 1128/06 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.2.08), שם הורשע הנאשם בביצוע עבירות אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים בנכדתו החורגת. בעת שהקטינה ישנה, הנאשם הכניס את ידו מתחת לתחתוניה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. בהמשך, הוריד את חצאיתיה ותחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בהזדמנות אחרת, עיסה הנאשם את ירכיה של הקטינה סמוך למפשעותיה. במקרה אחר, הנאשם החדיר את אצבעותיו לפי הטבעת של הקטינה בזמן שישנה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 14 שנות מאסר בפועל. ברי הוא, כי נסיבות מקרה זה חמורות באופן משמעותי מנסיבות המקרה שבפנינו.

82. כן הפנתה לת"פ (ב"ש) 385-08-20 **מדינת ישראל נ' שהוואן** (20.7.21), שם הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים בשכנתו בת ה-7. בעת ששיחקה בחצר, הנאשם אחז בזרועה של הקטינה, קירב אותה לגופו, אחז בשתי ידיו בישבנה ומישש אותו, תוך שהוא מזיז את פלג גופה התחתון קדימה ואחורה. בהמשך, שוב אחז הנאשם במותניה של הקטינה, הצמיד אותה לגופו, מישש את ישבנה והרים את שמלתה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 5 שנות מאסר בפועל.

83. ב"כ הנאשם הפנתה לתפ"ח (נצ') 34662-09-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.1.21), שם הורשע הנאשם בביצוע אינוס ומעשים מגונים באחייניתו הקטינה, שהייתה מתחת לגיל 14. במספר הזדמנויות, הנאשם נגע בקטינה, בהסכמתה, בכל חלקי גופה מתחת לבגדיה, בחזה, בישבנה ובאיבר מינה. באחד המקרים הפשיט את הקטינה, פשט את בגדיו, נגע בה בכל חלקי גופה והחדיר את אצבעו לאיבר מינה, בהסכמתה. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם

שנקבע משיקולי שיקום.

84. כן הפנתה לע"פ 10068/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.1.18), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע שתי עבירות של מעשים מגונים בקטין בנסיבות אינוס בידי אחראי על חסר ישע ובן משפחה. המערער, בן 78 שנים, היה נשוי לסבתו של הקטין, בן 8 שנים. כאשר הקטין הגיע לחופשה בארץ ושהה בבית סבתו, ביקש ממנו המערער להתלוות אליו למיטה, הכניס יד למכנסיו, נגע באיבר מינו וליטף את ישבנו. על המערער הוטלו, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

85. כן הפנתה לע"פ 2470/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.10.15), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשים מגונים בנסיבות אינוס (ריבוי מקרים) באחייניתו בת ה-7 שנים. בעת שהקטינה התארכה בביתו, הנאשם עיסה את גופה, הכניס את ידיו מתחת למכנסיה ועיסה את ישבנה בכוח. כמו כן, הנאשם קילח את הקטינה, למרות שביקשה להתקלח לבד, ושפשף בחוזקה בספוגית את ישבנה ואת איבר מינה. בהזדמנויות אחרות נישק המערער את הקטינה ודחף את לשונו לפיה. על המערער הוטלו, בין היתר, 20 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה, תוך שנקבע, כי עונשו אינו חורג מרמת הענישה המקובלת ואף נוטה לקולא.

86. כן הפנתה לתפ"ח (י-ם) 40220-10-14 **מדינת ישראל נ' מוחיקה** (29.10.15), שם הורשע הנאשם בעבירות אינוס ומעשים מגונים שביצע בקטינה מתחת לגיל 16. בעת שהסיעה לביתה, ליטף הנאשם את הקטינה בחלק העליון של ירכה, הכניס את ידו מתחת למכנסיה, נגע באיבר מינה והחדיר את אצבעו. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 3 שנות מאסר בפועל וזאת, בשים לב לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות החריגות.

87. כן הפנתה לע"פ 7606/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.2.13), שם נדון עניינו של מערער שהורשע באינוס ובביצוע מעשים מגונים בקטינה בת משפחה. המערער היה בן זוגה של אמה של הקטינה והתגורר עמן בדירה. בעת שהייתה הקטינה כבת 12.5 שנים, המערער נהג בהזדמנויות רבות להפשיט את בגדיה, לגעת בגופה, בחזה ובאיבר מינה ולחכך את איבר מינו באיבר מינה. במספר הזדמנויות החדיר המערער בכוח שתיים מאצבעותיו לאיבר מינה. בהזדמנות אחרת הפשיט את הקטינה ממכנסיה, קרע את תחתוניה וליקק את איבר מינה. על המערער הוטלו, בין היתר, 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

88. כן הפנתה לע"פ 4348/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.4.16), שם נדון עניינו של מערער שהורשע באינוס נכדתו בת ה-6. כאשר ישנה בביתו, הכניס המערער את ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה של הקטינה, נגע באיבר מינה והכניס את אצבעותיו לתוכו מספר פעמים. על המערער הוטלו, בין היתר, 4 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה, תוך שבית המשפט העליון העיר, כי העונש שהוטל אף נוטה לקולה, גם בשקלול נסיבותיו האישיות של המערער, שהינו אדם חולה ונעדר עבר פלילי.

89. בשים לב למהות העבירות בהן עסקין, עלינו לתת את הדעת להוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובע

עונש מזערי וכדלקמן:

"355. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג), או 351(א), (ב) או (ג)(1) או (2), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.

(ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי".

מהאמור לעיל עולה, כי מקום בו הורשע נאשם בעבירות המפורטות בסעיף הנ"ל, הרי שהעונש שיושט עליו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט מ"טעמים מיוחדים שיירשמו", להקל בעונשו.

90. העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין עבירת האינוס בנסיבות מחמירות לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1), עומד על 20 שנות מאסר בפועל. מכאן, שהעונש המזערי בגינה, עומד על 5 שנות מאסר בפועל. העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין העבירה של מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה לפי סעיפים 351(ג)(2) ו-348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, עומד על 15 שנות מאסר בפועל ומכאן, שהעונש המזערי בגינה עומד על 45 חודשי מאסר.

91. בע"פ 1867/00 **מדינת ישראל נ' אבי גוטמן** (27.6.00) דן בית המשפט העליון בהוראות סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובעות, בין היתר, כאמור, עונש מזערי בגין העבירה בה הורשע הנאשם. בית המשפט העליון קבע, כי בהוראה בדבר עונש מזערי בהתאם לסעיף 355 לחוק העונשין, נקט המחוקק לשון כללית בדברו על ענישת מינימום שלא תפחת משיעור מסוים מהעונש המרבי שיוחד לעבירה בסעיף החוק המתאים לה, אולם החוק אינו מדבר על עונש מינימום שעניינו מאסר בפועל דווקא.

92. לאור האמור, בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם בע"נ ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה ובזיקה לעונש המזערי, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בע"נ נע בין 4 שנות מאסר בפועל לבין 7 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

מתחם העונש ההולם בהקשרם של המעשים שבוצעו בג"ס:

93. סקירת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם בג"ס ואשר הובאה בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בע"נ, יפה, בשינויים המחויבים, אף בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בג"ס. יחד עם זאת, סקירת הערכים החברתיים המוגנים ובהתאמה, אף מידת הפגיעה בהם, צריכה לקבל את ביטוייה ולהיבחן בזיקה למעשים שביצע הנאשם בג"ס ולעבירה בה הורשע מכוחם, כפי העולה מעובדות כתב

האישום ומקביעות הכרעת הדין.

בהקשר זה ראוי להפנות לכך שהנאשם הכניס את ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה של ג"ס, נגע באיבר מינה וחיך בו את אצבעותיו. להבדיל מעניינה של ע"נ, הרי שהנאשם לא החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של ג"ס ומכאן השוני בעבירות בהן הורשע בהקשרן של כל אחת מהקטינות.

בשים לב למעשי הנאשם בג"ס, נוכח טיבם ומהותם, הרי שבמעשיו אלה פגע הנאשם באופן מוחשי בערכים המוגנים, אך זאת בעוצמה פחותה יחסית, בהינתן האמור לעיל וזאת, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים.

94. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שבמהלך שנת 2017, עת הייתה ג"ס בת 12, הגיעה היא אל הבית בו התגוררו הנאשם וסבתה ונותרה לבדה עם הנאשם בסלון הבית. ג"ס, אשר צפתה בטלוויזיה, שכבה על צידה על הספה בסלון. בשלב מסוים, התיישב הנאשם סמוך לג"ס, נטה לעברה, הכניס את ידו מתחת למכנסיה ולתחתוניה ונגע באיבר מינה. הנאשם חיך את אצבעותיו באיבר מינה זמן מה ואז הוציא ידו ושאל את ג"ס האם היא רוצה לשבת עליו. ג"ס, אשר קפאה תחילה נוכח מעשיו של הנאשם, התעשתה, קמה מן הספה ועזבה את הסלון ללא שהשיבה לו דבר.

95. התייחסותנו לחומרה היתרה הגלומה במעשים, כפי שהובאה בהקשרה של ע"נ, יפה גם בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בג"ס. גם כאן עסקין במעשים שבוצעו על ידי הנאשם בנכדתו החורגת, תוך ניצול קרבתה ואמונה בו, במקום אשר היה אמור להיות עבורה מוגן ובטוח.

הנאשם ניצל את העובדה, כי הקטינה הגיעה ללון בבית סבתה ואת ההזדמנות בה נשארה עמו לבדה בסלון הבית, בעת שסבתה ובני דודיה ישנו בקומה העליונה של הבית.

כן ראוי לציין את גילה הצעיר של ג"ס, שעה שהייתה כבת 12 שנים במועד ביצוע המעשים. הנאשם ניצל את חולשתה של הקטינה, נוכח גילה ופערי הכוחות ביניהם, כמו גם זמינותה, ומצא בה אמצעי קל לסיפוק צרכיו.

96. התייחסותנו שהובאה לעיל בהקשרם של הנזקים האינהרנטיים הנגרמים בשל ביצוע עבירות מין בקטינים, יפה גם בהקשרה של ג"ס.

כן ראוי להפנות לתסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של ג"ס, בו פורטו השלכות הפגיעה על ג"ס במישורי חיייה השונים. בתסקיר צוין, בין היתר, כי הפגיעה המינית הותירה את ג"ס מבולבלת וכאובה, ויצרה קושי בבניית מערכות יחסים ומתן אמון באחרים ובעולם. הפגיעה יצרה זעזוע עמוק בכל המערכת המשפחתית, כשמאז חשיפתה, בני המשפחה אינם מצליחים למצוא את האיזון ולחזור לנהל אורח חיים שלו ורגוע. צוין, כי ההשלכות של הטראומה המינית עלולות להמשיך ולהדהד לאורך שנים רבות.

בהקשר זה ובזיקה לתמונות שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם (ענ/4) כתמיכה בטענתה ולפיה, לא נגרמו לג"ס נזקים נפשיים כפי הנטען, ראוי להפנות לאמור בתסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה. על מנת שלא לפגוע בפרטיותה של ג"ס, יצוין בקליפת אגוז, כי בתסקיר נכתב, בין היתר, כי ההתנסות המינית הטראומטית הובילה אצל ג"ס לבלבול, להחצנה ולבהלה מכך. כן נכתב, כי ניתן להבין את אופן לבושה של ג"ס כשחזור של החוויה הקשה בה התפרצה לתודעתה הפגיעה המינית שעברה.

עוד ראוי להפנות להשלכות מעשי הנאשם על משפחתה הגרעינית של ג"ס, כמו גם על המשפחה המורחבת כולה, כפי העולה מעדות אמה של ג"ס וכפי שפורט בתסקיר נפגעת העבירה.

97. עוד ראוי לציין, כי אף בהקשרה של ג"ס עסקינן במעשים המצויים ברף החומרה הגבוה יחסית, מקום בו אלה כללו נגיעה באיבר מינה תחת מכנסיה ותחתוניה וחיוך אצבעותיו של הנאשם באיבר מינה.

מאידך, מעשים אלה לא כללו הפעלת כוח או אלימות פיזית מצדו של הנאשם ויש לזכור, כי עסקינן בביצוע מעשים מגונים, בשונה מעבירת האינוס שבוצעה בע"נ, כמובן מבלי להקל באלה ראש.

98. גם בהקשרם של מעשים אלה, יש לציין, כי לא קדם להם תכנון ואולם, הנאשם יכול היה לחדול מביצועם בכל עת. בהקשר זה ראוי לציין, כי הנאשם חדל מביצוע המעשים רק כאשר ג"ס התעשתה, קמה מן הספה ועזבה את הסלון.

99. כאמור, הנאשם אחראי לביצוע העבירות בהן הורשע, הינו בוגר ובר דעת, הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם, ויכול היה בכל שלב להימנע מעשייתם.

100. סקירת מדיניות הענישה הנהוגה שהובאה בהקשרם של המעשים שבוצעו בע"נ יפה גם בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בג"ס וזאת, בשינויים המחויבים ובשים לב לעבירה בה הורשע בהקשר זה.

101. התייחסותנו לעיל באשר לעונש המזערי הקבוע בסעיף 355(א) לחוק העונשין, יפה גם בהקשרה של העבירה בה הורשע הנאשם בגין המעשים שביצע בג"ס. כאמור, העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין העבירה של מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה לפי סעיפים 351(ג)(2) ו-348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, עומד על 15 שנות מאסר בפועל ומכאן, שהעונש המזערי בגינה עומד על 45 חודשי מאסר. כאמור, עונש זה יכול ויכלול בחובו גם מאסר מותנה, אך בהתאם להוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, עונש המאסר לא יהא כולו על תנאי, בהעדר טעמים מיוחדים.

102. לאור האמור, בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם בג"ס ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ובזיקה

לעונש המזערי, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם בהקשרם של המעשים שביצע הנאשם בג"ס נע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 45 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

103. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם בהתייחס למתחמי העונש ההולמים, כפי שקבענו לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

104. בנסיבות המקרה דנן אני סבורה, כי אין מקום לסטות ממתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.

בהקשר זה יצוין, כי לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם וממילא אף לא נתבקש. כך גם לא נטען להליך טיפולי כלשהו שעבר הנאשם ואשר יצדיק סטייה לקולא ממתחמי העונש ההולמים בעניינו משיקולי שיקום. יתרה מזו, הנאשם לא נטל אחריות למעשים בהם הורשע.

עוד יוער, כי אף בטיעוניה לא עתרה ב"כ הנאשם לסטייה ממתחם העונש ההולם שייקבע.

105. יש לציין, כאמור, את העובדה, כי הנאשם לא נטל כל אחריות למעשים ולעבירות בהן הורשע ולא הביע חרטה בשלהם. אכן זכותו של נאשם לנהל את משפטו עד תום, כאשר נאשם טוען לחפותו ובוודאי שאין לזקוף עובדה זו לחובתו. יחד עם זאת, נאשם זה אינו נהנה מההקלה השמורה למי שמודה, לוקח אחריות על מעשיו, חוסך זמן שיפוטי יקר ומביע חרטה וצער בשל המעשים. הנאשם גם לא עבר כל הליך טיפולי ייעודי, שיש בו להפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו.

כן אין להתעלם מכך שהקטינה ג"ס נאלצה להעיד בבית המשפט, על הקשיים הכרוכים בכך, וביתר שאת בשים לב לגילה הצעיר ולמורכבות הנסיבות. יוזכר, כי הקטינה ע"נ אף היא התייצבה בבית המשפט למתן עדות, אולם בסופו של יום, כוחותיה לא עמדו לה ועדותה נשמעה באמצעות חוקרת הילדים.

106. יצוין, כי עסקינן בנאשם מבוגר יחסית, יליד שנת 1956, בן 65 שנים כיום, על ההשלכות הקמות מכך. עוד ראוי לציין את עברו הפלילי הנקי של הנאשם, אשר זוהי לו הסתבכותו הראשונה והיחידה בפלילים.

כך יצוין, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריוח משך תקופה של כ-9 חודשים, ולאחר מכן במעצר באיזוק אלקטרוני, מזה כשנתיים, על הקשיים הקמים מכך ויש לשקלל נסיבה זו לקולא, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו.

107. כן לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוני באת כוחו לעונש. בכלל זה, נתתי דעתי למצבו הרפואי של הנאשם, כפי העולה מטיעוני באת כוחו, מעדותו של מר אלחנן סגל ומהמסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו (ענ/1). מאלה עולה, כי הוא סובל מבעיות בריאותיות שונות ובכלל זה, אירוע סינקופה (התעלפות ואובדן הכרה זמני) שאירע לו ומאז הינו סובל מכאבי גב, אבנים בכליה ובשלפוחית השתן, ציסטות הדורשות המשך בירור ועוד.

108. כן שמתי ליבי לעולה מעדויות עדי הנאשם לעונש בדבר אופיו הטוב של הנאשם ותרומתו לחברה. כן שמתי ליבי לתעודות שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם המעידות על השכלתו ועל ההכשרות המקצועיות שעבר, כמו גם למכתבי ההערכה שניתנו לנאשם על רקע עבודתו (ענ/2).

109. עוד שמתי ליבי לחלוף הזמן מאז בוצעו המעשים, כאשר מאז לא שב הנאשם והסתבך בפלילים.

110. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בטווח הבינוני - נמוך של מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.

111. תלכיד עונשי ראוי ומאוזן בעניינו של הנאשם צריך, כי יכלול בחובו השתת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, אשר תיתן ביטוי למכלול נסיבות המקרה דנן, למהות המעשים והחומרה הגלומה בהם ותעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל. יחד עם זאת, ראוי, כי תקופה זו תשקלל בחובה את נתוני העושה ואת נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי הנקי, גילו המבוגר יחסית, מצבו הבריאותי, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל, כך שבסופו של יום, תתקבל תוצאה עונשית מידתית וראויה, ההולמת את מכלול נסיבות המקרה דנן. זאת ועוד, כפי שצינו לעיל, הרי שראוי להשית על הנאשם עונש כולל בגין מכלול המעשים שביצע, נוכח ההנמקות שפורטו בליבת גזר דין זה.

112. עמדתה העונשית של ב"כ הנאשם והענישה אליה עתרה לא נעלמו מעיני. יחד עם זאת, בענישה זו אין כדי לעלות בקנה אחד עם מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחמים אלה, כמו גם עם העובדה, כי אין בנמצא נסיבות אשר בשלהן ראוי לסטות ממתחמי העונש ההולמים משיקולי שיקום מן ההנמקות שפורטו לעיל, זאת אף בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם, החומרה היתרה הגלומה בהם ופסיקת בית המשפט העליון בעבירות כגון דא. עמדה עונשית זו חורגת היא לקולא ואין בה כדי לתת ביטוי עונשי ראוי, נכון ומאוזן לחומרת המעשים שביצע הנאשם, לנסיבות ביצועם ולתוצאותיהם הקשות.

113. אף עמדתה העונשית של המאשימה לא נעלמה מעיני. יחד עם זאת, עמדה עונשית זו חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם נתוני העושה, נסיבותיו האישיות, מצבו הבריאותי, מתחמי העונש ההולמים שקבענו בעניינו ומיקום העונש הראוי לנאשם במתחמים אלה.

114. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים לנפגעות העבירה, כאשר בשיעורם של הפיצויים ישוקללו מהות המעשים, תוצאותיהם, השלכותיהם העתידיות על הקטינות והנזקים שנגרמו בעטיים.

115. יחד עם זאת, בהינתן תקופת המאסר בפועל שתושט על הנאשם, חיובו בתשלום פיצויים, כמו גם שהיית הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח משך תקופה ארוכה ולאחר מכן שהייתו במעצר בפיקוח אלקטרוני, על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך, יש להימנע, כך לידי, מחיוב הנאשם גם בתשלום קנס.

116. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, הייתי מציעה לחבריי להשית על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 7 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 31.3.19 ועד ליום 18.12.19.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת מין מסוג פשע.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת מין מסוג עוון.

ד. תשלום פיצוי לקטינות נפגעות העבירה כדלקמן:

· תשלום פיצוי לקטינה ע"נ בסכום של 25,000 ₪. סכום זה ישולם ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 5,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 2.1.22 וב-2 לכל חודש אחריו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תביא לתשלום יתרת הפיצויים בשיעור אחד.

· תשלום פיצוי לקטינה ג"ס בסכום של 15,000 ₪. סכום זה ישולם ב-5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 3,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 2.1.22 וב-2 לכל חודש אחריו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תביא לתשלום יתרת הפיצויים בשיעור אחד.

יפעת שטרית, שופטת

ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן - אב"ד;

מסכימה.

אסתר הלמן, שופטת, סגנית
נשיא

השופט סאב דבור ;

מסכים.

סאב דבור, שופט

הוחלט אפוא, פה אחד לגזור על הנאשם את העונשים המפורטים בגזר דינה של השופטת י. שטרית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

אנו מתירים פרסום גזר הדין ללא כל פרט שעלול להביא לזיהוי המתלוננות, נפגעות העבירה, לרבות שמו של הנאשם.

ניתן והודע היום כ"ח חשוון תשפ"ב, 03/11/2021 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת ס. נשיא	יפעת שיטרית, שופטת	סאב דבור, שופט
-----------------------------	--------------------	----------------

בהעדרו של כב' השופט ס. דבור, גזר הדין הוקרא על ידי הרכב השופטים :

אסתר הלמן, שופטת ס. נשיא	יפעת שיטרית, שופטת	חנא סבאג , שופט
-----------------------------	--------------------	-----------------

הוקלדעלידיאורממן